

правления совѣтъ самопроизволна и многообразно препятствующа толко на Христіянското му образованіе, колко и на нравственното му и умственно развитіе.

И понеже, въ растояніе вышше отъ десять годишь, освень жестокрыты гоненія и заточенія, кои претърпѣхъ не токмо по-многого изъ Българскыты священноначалницы, но и благоговѣйныйшій священници съ отличны първенцы и учители по Българскыты епархіи; и общи собранія ся составихъ, и разни совѣти, едни ся опредѣлихъ отъ установеное політическо началство, другы же ся собрахъ самоволно, а притомъ, и начертанія разны сирѣчь, едно отъ Патріарха, друго же отъ Императорското Правителство ся представихъ, рѣшенія ради Българскаго въпроса, за добро намѣрихмы тогасъ, и това всичко да изложимъ въ кратцѣ Вашему Блаженству, за да бы ся доказало явственно, кои ся борять законно и съ Христіянско воистинниъ тѣрпѣніе за правдѣтъ въ нѣдрата на православіето, кои же ся старають съ всею силою продѣлжити за неопредѣленно время неправдѣтъ, ако и всѣмъ уже упознатъ.

На конецъ, мы исповѣдахмы явно, съ душевнѣ тишинѣ и съ спокойнѣ совѣсть, на вселенскѣтъ церквѣ, какъ, като испитахмы точно и намѣрихмы пѣрвото изъ издавныты тогда отъ Правителството начертанія, совѣтъ непротивно, вообще и сщественно, на касающіи ся до церковното управленіе священны постановленія, мы го и благоволенно пріяхмы; И като испроводихмы до Патріарха, упорствующаго непоколебимо, нашѣтъ оставкѣ съ приводъ на причинныты ѣ, воспріяхмы рѣшително духовното православнаго Българскаго народа управленіе, на което тяжесть-тъ и безчисленнити затрудненія облегчаваше намъ и умаляваше внутренното ни убѣжденіе, че мы исполняваме святѣйшѣ дѣлжность спрямо самѣтъ Вселенскѣ церквѣ, безпристрастно суждѣщъ, и спрямо одного народа, колко по